Anul al 54-lea 14 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 14 Pagini Nr. 290 Joi 21 Octombrie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

P IIII

BIBLIOTECA „ASOCIAŢIUNII" STIBLU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful postal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

ROMÂNII DIN UNGARIA

In legătură cu stabilirea unor raporturi mai bune între Ungaria şi statele vecine, cea dintâi a pus, între alte condiţii — militare şi economice — îmbunătăţirea regimului minorităţilor maghiare.

Cum înţelege guvernul din Budapesta acest regim?

Un regim conform dispoziţiilor pactului, sau un regim asemănător cu cel aplicat de el minorităţilor?

D. Szel, ministrul de interne al Ungariei, a declarat acum câtva timp, că guvernul ţării sale doreşte o întreagă libertate politică pentru minorităţi, care să le garanteze dezvoltarea lor culturală, spirituală şi economică şi însăşi existenţa lor.

Cu privire la minorităţile din Ungaria, d. Szel a ţinut să precizeze chiar principiul fundamental al politicii maghiare în această materie:

„Ungaria vrea să asigure cetăţenilor săi de limba germană, sau de oricare altă limbă ne-maghiară, un tratament cel puţin egal cu acela aplicat minorităţilor maghiare din statele unde ele trăesc".

Aşa dar, principiul fundamental al politicii maghiare în materie de minorităţi este garantarea libertăţii politice depline şi asigurarea dezvoltării culturale, spirituale şi economice, aşa cum înţelege guvernul din Budapesta să-l aplice minorităţilor sale.

Care este realitatea?

De fapt, acest „principiu fundamental", aşa cum înţelege Ungaria să-l aplice românilor şi celorlalte minorităţi, este în opoziţie cu dispoziţiile pactului şi cu regimul minorităţilor din statele Micii Inţelegeri.

Prin ordonanţa nr. 4800 din 1923, a preşedinţiei consiliului de miniştri maghiar, s'a prevăzut cu privire la învăţământul primar, că în comunele, sau circumscripţiile şcolare, în care sunt cel puţin 40 copii minoritari în vârstă şcolară, limba minoritară respectivă se poate întrebuinţa, pe lângă limba maghiară (obligatorie), ca limbă de predare generală sau parţială.

Ministerul instrucţiunii puplice, în acelaş an, a creat trei tipuri de şcoli minoritare: A. B. şi C. — cu următorul program:

In şcolile tip A., afară de limba maghiară obligatorie, toate celelalte obiecte sunt predate în limba minoritară respectivă. In şcolile tip B., limba de predare mixtă. In şcolile tip. C., limba minoritară respectivă este un studiu obligatoriu, iar celelalte obiecte sunt predate în limba maghiară.

In realitate, nici ordonanţa nr. 4800 din 1923 a preşedinţiei consiliului de miniştri, nici programele fixate de ministerul instrucţiunii publice, în acelaş an, pentru cele trei tipuri de şcoli minoritare, nu s'au aplicat în Ungaria.

Indată după încheerea păcii, şcolile confesionale româneşti au fost închise şi toţi învăţătorii români izgoniţi peste noua graniţă de vest. De câtva timp, funcţionează numai 7 şcoli confesionale ortodoxe — în comunele Apateu, Darvas, Micherechiu, Petera, Cenadul, Ghiula-oraş şi Ghiula-comună — iar dintre ele, numai în patru se predă limba română şi religia în româneşte.

In celelalte şcoli confesionale româneşti, şcoli de stat, sau comunale, limba de predare, pentru toate obiectele, este maghiara, — cu excepţia şcoalei de stat din com. Chiteghaza, care are peste 500 elevi români înscrişi şi unde se tolerează ca limba română să fie predată patru ore pe săptămână.

Notăm, că în comunele locuite de români, unde ar trebui să fie învăţători români, sau învăţători unguri care să cunoască limba română, nu sunt de cât învăţători unguri cari ignorează limba română, dar *parohiile române respective sunt obligate să-i plătească.*

Aşa dar, tot românii sunt impuşi şi la plata salariilor agenţilor însărcinaţi cu maghiarizarea copiilor lor!...

Manuale şcolare româneşti nu se tipăresc în Ungaria, iar importul celor din România este cu desăvârşire interzis. Şcoli secundare româneşti, sau secţii paralele cu limba de predare română, nu se pomenesc în Ungaria.

In asemenea condiţii, procesul maghiarizării tineretului român în şcolile din Ungaria, se îndeplineşte într'un ritm rapid.

In materie bisericească, vecinii noştri practică aceleaşi metode împotriva românilor ortodoxi, sau uniţi. Majoritatea bisericilor ortodoxe româneşti sunt închise din anul 1919, când preoţii lor s'au refugiat în România.

In bisericile ortodoxe din Darvas, Micherechiu, Pusta Otlaca, Cenadul, Bichis, Bichiş Ciaba, Chiteghaza, Ghiula oraş, Ghiula-comună şi Budapesta, ca şi în bisericile unite din com. Leta Mare, Pociai, Paleu, Bogomir şi Batania, serviciul religios se face în româneşte, dar autoritătile maghiare exercită presiuni de câtva timp asupra preoţilor ortodoxi uniţi ca ei să întrebuinţeze limba maghiară, chiar dacă majoritatea credincioşilor nu cunosc această limbă!

Dovadă, cele întâmplate în com. Apateu, locuită de numeroşi români. Ameninţat de reprezentanţii autorităţilor, preotul ortodox din această comună a încercat să facă slujba în ungureşte.

Românii s'au opus şi cum preotul lor n'a avut curajul să renunţe la serviciul religios în limba maghiară, ci au închis biserica. Ca să nu poată participa la serviciile religioase în zilele de Duminică şi sărbători, tineretul român, dela vârsta de 12—21 ani ,este obligat să se prezinte la instrucţia premilitară.

Cei cari nu se prezintă sunt amendaţi, sau în cazul când n'au mijloace, sunt închişi.

Apoi românii, prin tot felul de mijloace condamnabile, sunt desnaţionalizaţi. Recensămintele din urmă înregistrează un număr din ce în ce mai mic de români de cât sunt în realitate.

In asemenea condiţii, cum poate Ungaria să pretindă un regim de favoare pentru minorităţile maghiare din statele vecine, când ea practică cea mai odioasă politică de desnaţionalizare a românilor, chehoslovacilor, iugoslavilor şi chiar a germanilor?

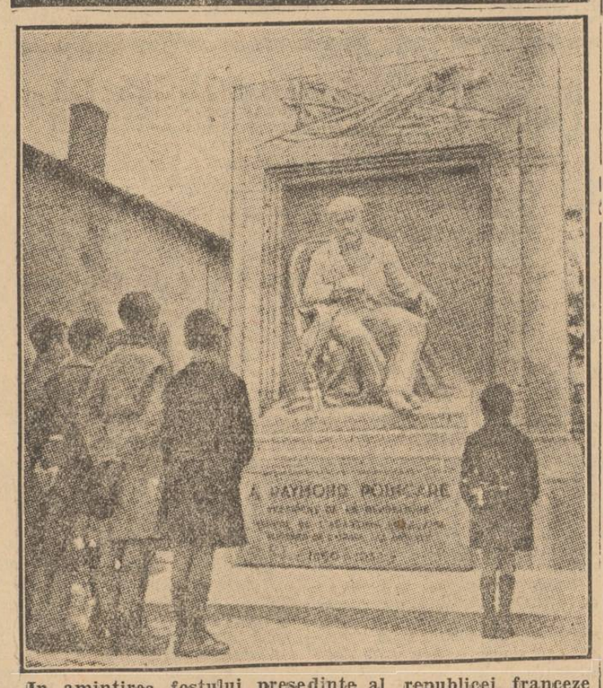

In amintirea fostului preşedinte al republicei franceze Raimond Poincaré

Turburările se înteţesc în Palestina

O gravă ciocnire între arabi şi evrei

Ierusalim, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas transmite:

O gravă ciocnire s'a produs între evrei şi arabi în apropiere de frontiera de nord a Palestinei, între Haiffa şi Safed. La luptă au participat câteva sute de persoane din ambele naţiuni. Bătălia a durat două ore, trăgându-se numeroase focuri de armă şi aruncându-se bombe.

Au fost aruncate bombe şi la Iaffa, în special asupra clădirii comisariatului central al poliţiei. O gravă încordare domneşte la Iaffa şi Tel Aviv.

Autorităţile au sfătuit pe evrei să nu se deplaseze la Iaffa din cauza pericolului de a fi atacaţi. Primarul Tel-Avivului dându-şi seama de lipsa de siguranţă a aerodromului Lydda, unde s'au petrecut incidente eri, a cerut construirea de urgenţă a unui nou aerodrom în imediata apropiere a coastei.

Intr'unul din cartierele Ierusalimului s'a produs o agresiune împotriva unui arab care a fost rănit. Poliţia şi trupele şi-au coordonat sforţările pentru a asigura ordinea.

PAZA PE TOATE DRUMURILE

Ierusalim, 18 (Rador).- Autorităţile au hotărît să întărească paza pe toate drumurile. Deasemeni va fi întărită şi paza întreprinderilor străine. Ordinea în jurul acestor întreprinderi este asigurată ziua de patrule alcătuite din personalul întreprinderilor, iar noaptea de armată.

S'a impus plata unor amenzi localităţilor care au luat parte la recentele turburări. Astfel, locuitorii comunei Kalkmimiliye, de lângă Lydia, au fost obligaţi să plătească o sută de lire sterline amendă în urma unor acte de sabotaj contra firelor telefonice ale acestei comune. Toţi locuitorii din Kalkmiliye, în număr de 80, sunt obligaţi să se prezinte în fiecare zi la poliţie.

La Ierusalim starea de alarmă este menţinută.

CUM PEDEPSEŞTE POLIŢIA ENGLEZA

Ierusalim, 18 (Rador). — **Poliţia britanică a aruncat în aer cu dinamită casele a doi arabi, care erau acuzaţi că ar fi participat la un atentat de cale ferată săvârşit acum câtva timp aproape de Ierusalim.**

Agenţia D. N. B., care dă această ştire, adaugă că într'un sat din apropiere de Hebron arabii au atacat postul de poliţie şi s'au retras numai după un viu schimb de focuri. Autorităţile păstrează tăcere asupra acestui incident. Pe de altă parte, agenţia arabă de presă din Ierusalim afirmă că în districtul Safed sunt vii schimburi de focuri de armă între arabi şi poliţia auxiliară evreească. Au fost trimişi poliţişti în ajutor.

Arabii nu vor consimţi niciodată la împărţirea Palestinei

Declaraţia marelui muftiu, refugiat in Siria

Paris, 18 (Rador). — *„Paris Soir" anunţă din Beyruth că marele muftiu al Ierusalimului a avut o întrevedere cu d. de Martel, înaltul comisar al Franţei în Siria.*

Pe de altă parte, ziarul publică o întrevedere a corespondentului său din Ierusalim cu marele muftiu al moscheei lui Omar, întrevedere care a fost cu puţin înainte de fuga acestuia în Siria.

Marele muftiu declară că arabii nu vor admite niciodată împărţirea Palestinei, care ar sancţiona pierderea pamânturilor celor mai bogate din ţară. Arabii au fost stăpâni pe destinele lor vreme de 13 secole şi înţelege să rămână astfel.

Ei cer independenţa totală. In acelaşi timp cer să se pună capăt invaziei sioniste. Arabii nu vor accepta niciodată soluţia unui compromis. Englezii să bage de seamă, căci politica lor în Palestina le îndepărtează nu numai simpatiile arabilor, ci şi ale întregii lumi musulmane. „Nu suntem singuri în această luptă. Vom rezista până la capăt".

Marele muftiu a arătat ziaristului o telegramă primită în aceiaşi clipă din partea tinerilor naţionalişti din Irak afirmând că pentru a împiedeca împărţirea Palestinei şi a apăra pământurile acestei ţări ei vor ridica în jurul ei „un zid cu trupurile lor".

MARELE MUFTIU PLEACA IN ITALIA

Londra, 18 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite:

Marele muftiu al Ierusalimului, refugiat actualmente în Siria, ar avea intenţia să meargă în Italia pentru a cere asistenţă împotriva autorităţilor britanice din Palestina.

Corespondentul din Ierusalim al ziarului „Daily Herald", care publică ştirea de mai sus sub semnătură proprie, adaugă că marele muftiu ar fi pus în curent pe prietenii săi cu intenţiile sale de a merge să vadă pe d. Mussolini.

Mari inundaţii in Grecia

Atena, 18 (Rador). — Din cauza ploilor torenţiale o mare parte din Grecia este inundată.

Oraşul Iraklion din insula Creta a suferit pagube enorme.

In Peloponez sunt opt morţi.

Din cauza mării agitate, vasele nu pot părăsi porturile.

—oxo●oxo—

Ceaţă deasă la Londra

Londra, 18 (Rador). — In tot cursul dimineţii a domnit o ceaţă groasă în capitală şi în împrejurimi.

Circulaţia autobuzelor, tramvaielor şi trenurilor locale s'a făcut cu foarte mare greutate.

O NENOROCIRE

Londra, 18 (Rador). — *Un autobuz s'a ciocnit, din cauza ceţei, cu un autocamion între Burford şi Witney.*

Un pasager a fost omorît, iar alţi 15 răniţi.

ALTE ACCIDENTE

Londra, 18 (Rador). — **Din cauza ceţii care pluteşte asupra oraşului şi asupra unei părţi din insulele britanice s'au înregistrat numeroase accidente.**

Sunt patru morţi. Deasemeni sunt şi mai mulţi răniţi.

—xxx●xxx—

Ciocnire de trenuri in Italia

Roma, 18 (Rador). — Un tren de călători venind din Paris a tamponat azi după amiază în gara Arcola un tren de marfă. Accidentul s'a produs din cauza unei manevre greşite.

Graţie prezenţei de spirit a mecanicilor locomotivelor, ciocnirea nu a fost prea puternică.

Un vagabond ce se adăpostise într'un vagon de marfă a fost omorît. Un călător a fost rănit uşor.

Cele două locomotive au suferit serioase stricăciuni.

A MURIT O FEMEE

Dela corespondentul nostru din Paris

Paris, Octombrie

A murit o femee. Cadavrul el a fost găsit pe calea ferată. Accident? Sinucidere? Crimă? Dramă a spionajului? Opinia publică e pasionată. Dar iată faptele:

Duminică, 10 Octombrie, la ora 6 dim., la 600 metri de gara din Fontainebleau, mecanicul unui tren personal a văzut un corp întins în mijlocul liniei ferate. Mecanicul a înştiinţat imediat pe şeful gării din Fontainebleau şi poliţia. Ancheta a început fără întârziere.

D-na RENARD

Jandarmii sosesc. Se găsesc în faţa cadavrului unei femei. Moarta stă culcată pe spate. Faţa e întoarsă spre cer. Braţele sunt încrucişate pe piept. In creştetul capului, anchetatorii observă o rană adâncă: ţeasta capului a fost sdrobită. Totuşi, îmbrăcămintea victimei — un costum de lână verde, o pălărie de pâslă verde, pantofi maron de căprioară — nu sunt nici sfâşiate, nici mototolite. La câţiva metri de cadavru, o geantă e asvârlită pe balast. Câteva bancnote de 100 de franci precum şi câteva acte de identitate se găsesc în poşetă. Se află astfel, că nefericita se numeşte Marie Camion, că e născută la 30 Septembrie 1887, că domiciliază pe Coasta de Azur, la Cap d'Azil şi în sfârşit, că e văduva maiorului Renard, fost pe vremuri în serviciul secret al informaţiilor.

Prezenţa unei genţi cu bani lângă cadavru permite deci înlăturarea cel puţin a ipotezei unei crime ordinare. Totuş, moartea d-nei Renard e învăluită în mister. Declaraţiile medicului care a făcut autopsia sunt dintre cele mai turburătoare.

Nici o urmă de luptă, spune medicul. Moartea a putut fi provocată de căderea corpului pe calea ferată. Şi totuşi se vede pe tâmpla dreaptă o lovitură, care pare că a fost provocată de un instrument contondent, imediat după cădere. Pe de altă parte, examinându-se cu grijă locul unde a fost găsit cadavrul, se pare că poziţia corpului nu poate fi aceea petrecută în urma unei căderi. In cazul unui accident sau sinucidere, corpul nu ar fi avut această poziţie. Mai degrabă pare că a fost aruncat afară din tren.

După părerea medicului, ar trebui deci înlăturate două ipoteze noui: ipoteza sinuciderii şi ipoteza accidentului. Şi anchetatorii trebue să cadă de acord asupra singurei urme care pare serioasă: aceea a unei crime săvârşită din motive greu de determinat.

Teza asasinatului pare cu atât mai sigură, cu cât sora victimei a făcut o depoziţie foarte categorică. D-na Renard se afla în adevăr la sora ei, la Charleville, în ajunul morţii: „In timpul şederei la mine, spune martora, sora mea mi-a împărtăşit anumite temeri. M'a lăsat să înţeleg că era sub ameninţarea unei răzbunări. Sunt sigură că a fost victima unei agresiuni, căci, sosind la mine, mi-a povestit că a fost ameninţată în gara Charleville, de nişte necunoscuţi. In tot cazul, sorei mele îi plăcea prea mult viaţa ca să se sinucidă. Ducea trai chibzuit, liniştit. Pensia ei de văduvă de ofiţer îi permitea să trăiască în mod normal".

Şi iată că poliţia e în urmărirea celor doi necunoscuţi din Charleville. In timp ce aceştia sunt căutaţi, autoritătile încearcă să reconstitue felul cum şi-a întrebuinţat timpul d-na Renard care, reintorcându-se din Charleville, trebuia să ia în seara de 9 Octombrie, la Paris, un tren pentru Nissa. Dar ancheta merge greu: nu se gă-

(Continuare in pag. 2-a)

Războiul civil din Spania

Efectele exploziei unei mine în Cetatea Universitară din Madrid.

HULIGANISM?

de IOAN AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI

—oxo—

...Şi a intrat în războiu ţara şi am intrat şi eu cu gradul de căpitan în rezervă. Din comisar regal al părţii sedentare a Corpului II de armată, rang pe care-l ocupam în Bucureşti la începutul războiului, am ajuns, după retragerea în Moldova, comandant de piaţă la Târgu-Frumos.

Deşi la o depărtare destul de mare de primele linii ale frontului, în locul în care mă găseam, viaţa mea, ca şi a familiei care mă însoţea, erau tot atât de în primejdie ca şi a celor din primele linii. In fiecare zi, tifosul exantematic făcea câteva zeci de victime. In calitate de comandant de piaţă, pentru combaterea întinderii flagelului, trebuia să pătrund în case, spre a face ca bolnavii ce se ascundeau, să fie ridicaţi şi duşi la spitale, — şi în aceeaşi calitate trebuia să însoţesc furgoanele în care, îngrămădite unele peste altele, cadavrele victimelor erau transportate spre marginile oraşului, unde cu cângile erau trase din furgoane şi aruncate în şanţurile dezinfectate cu var nestins.

A, nu! Situaţia de comandant de piaţă la Târgu-Frumos nu era o situaţie de ambuscat. Deosebirea era că cel din primele linii risca să moară ca un erou, străpuns de un glonţ sau de schijă de obuz, iar cel dela Târgu-Frumos, ca un nenorocit muşcat de un păduche... Nu era nici uşoară slujba. Oraşul fiind împărţit în două: jumătate ocupată de trupele române, cealaltă de trupele ruseşti, trebuiau supraveghiate şi aplanate conflictele ce se iveau între soldaţii ruşi şi cei români. Pe de altă parte, trebuia supraveghiată şi combătută lăcomia de câştig a cârciumarilor evrei, cari vindeau pe sub ascuns ruşilor băuturi spirtoase, lucru extrem de primejdios în acele împrejurări; - trebuiau apoi apăraţi evreii împotriva pretenţiilor adeseaori exagerate ale celor pe care erau obligaţi să-i găzduiască. Nu era întotdeauna uşor de îndeplinit atâtea însărcinări...

Mi se propusese să merg la Iaşi, spre a contribui la opera de însufleţire a trupei, colaborând la ziarul ce se imprima în acest scop şi se trimetea pe front; dar n'am primit, pentrucă simţeam că n'aş fi putut îndeplini destul de bine o asemenea însărcinare. Adânca mea încredinţare că războiul este cea mai ticăloasă rătăcire a umanităţii m'ar fi împiedicat să găsesc accente destul de convingătoare pentru oţelirea sufletului ostaşilor...

De altminteri această operă se îndeplinea cu atâta vigoare, cu atâta frumuseţe de vlţii. In fruntea lor era Regina Maria. Era să scriu Sfânta Maria şi n'ar fi fost o greşeală. O inimă de sfântă era inima care, pe de-o parte sângerând de pierderea îngerului pe care-l îngropase la Bucureşti şi de lângă mormântul căruia o smulsese nevoia retragerii în Moldova — pe de altă parte chinuită de spectacolul grozavei situaţii în care ajunsese ţara, situaţie de care se ştia răspunzătoare, de vreme ce contribuise în mare măsură la împingerea noastră în războiu, — găsea totuşi tăria de a-şi ascunde sfâşierea şi de a se cheltui, pe deoparte în mângâieri duse la căpătâiul răniţilor din spitale, pe de altă parte scriind articole de-o frumuseţe fără asemănare, care publicate şi trimese celor din tranşee le oţelea credinţa în isbânda finală.

In jurul Ei colaborau cu măestrie la această operă de însufleţire a ostaşilor domnii Nicolae Iorga, Octavian Goga şi alţii, cărora le cer iertare că nu le pomenesc numele...

In vremea aceea la Târgu-Frumos eu mă frământam să găsesc răspuns întrebării: care ar fi mijloacele prin care, după sfârşirea groaznicului măcel în care se svârcolea cea mai civilizată parte a omenirii, s'ar putea evita recăderea ei în o atât de fioroasă rătăcire?

Răspunsul la care după îndelungată frământare am ajuns este: Schimbarea destinaţiei actuale a armatei, organizarea ei în vederea construirii.

Acolo, la Târgul-Frumos, am scris IN SLUJBA PACEI, carte în care îmi exprimam speranţa că odată şi odată omenirea va ajunge să înţeleagă că singurul mijloc de vindecare, de mântuire a ei de ticăloasa nebunie a războaelor este armata constructivă.

Cele ce se întâmplă astăzi, nebuna cursă după înarmări a tutulor neamurilor de pe pământ, nu-mi clinteşte nici cu atâtica această credinţă.

Eu sunt un optimist statornic, încredinţat că omenirea se găseşte încă în faza de evoluţie progresivă şi că, având înaintea ei încă foarte multe veacuri de trăit, va sosi şi acela în care se va învedera tutulor conducătorilor de popoare trebuinţa de a înlocui, în tabla erarhiei de valori morale a omenirii, eroismul militar prin eroismul muncii... creatoare şi conducătoare.

*

Şi s'a terminat războiul mondial, din care ţara noastră a ieşit biruitoare, iar neamul nostru mai întregit decât speram. Firea mea de om apolitic m'a îndemnat să mă

(Continuare în pag. 2-a)

S'a prăbuşit un avion american de călători

19 morţi

New-York, 18 (Rador). — **Societatea de navigaţie aeriană United Air Line anunţă că un avion plecat eri dimineaţă dela New York cu 16 pasageri şi trei oameni de echipaj nu a sosit încă până azi la amiază la Salt Lake City.**

S'au început cercetări pentru găsirea avionului dispărut.

Agenţia din Chicago, a societăţii United Air Line a primit un mesagiu prin radio din partea unui avion plecat în căutarea aparatului dispărut. Mesagiul arată că observatorii au zărit un avion la 12 mile Sud-Vest de Evanstone (Wyoming).

Va fi nevoe de câteva ore pentru a se stabili starea exactă a avionului şi situaţia în care se află călătorii, deoarece avioanele nu pot ateriza în regiunea amintită.

TOŢI CALATORII SUNT MORŢI

New-York, 18 (Rador). — O telegramă din Salt Lake City anunţă că avioanele plecate în căutarea avionului de transport transcontinental al companiei United Air Line, dispărut de eri, au descoperit sfărâmăturile acestui aparat pe creştetul muntelui Chalk, la o înălţime de 3000 metri.

Muntele Chalk, situată în statul Wyoming, are creştetele foarte sălbatece, cu numeroase stânci ascuţite şi prăpăstii adânci.

Câteva avioane au reuşit să aterizeze în apropiere de locul accidentului. Sfărâmăturile avionului distrus se întind pe o suprafaţă foarte mare.

Cei 16 pasageri şi trei oameni din echipaj sunt morţi.

Nu se cunosc încă adevăratele cauze ale acestui groaznic accident. Se crede însă că ar fi vorba de un accident datorit unui defect de motor.

—oxo●oxo—

Comandantul aviaţiei italiene a fost la Budapesta

Budapesta, 18 (Radio-Central). — Comandantul aviaţiei italiene, mareşalul Aurelio Ricchetti, se află de trei zile la Budapesta.

El a avut întrevederi cu ataşatul militar italian. Azi, mareşalul a părăsit Budapesta.